

Förenade målen T-227/99 och T-134/00

Kvaerner Warnow Werft GmbH

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Varvsindustrin — Före detta DDR — Direktiven 90/684/EEG och 92/68/EEG — Kapacitetsbegränsning — Kommissionens sammansättning — Befrielse från uppdraget som kommissionsledamot — Val av kommissionsledamöter till Europaparlamentet”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) av den 28 februari 2002 II-1208

Sammanfattning av domen

1. *Kommissionen — Sammansättning — Befrielse av en av dess ledamöter från uppdraget — Saknar betydelse för lagenligheten av de beslut som fattats av kollegiet i enlighet ned bestämmelserna i arbetsordningen (Artikel 215 fjärde stycket EG)*

2. *Kommissionen — Sammansättning — Kommissionsledamöters oavhängighet vid utövandet av sina befattningar — Val av en avgående ledamot till Europaparlamentet — Saknar betydelse*
(Artiklarna 213.2 första och andra styckena EG, 215 EG och 219 andra och tredje styckena EG)
3. *Statligt stöd — Förbud — Undantag — Stöd till varvsindustrin — Direktiv 90/684 — Stöd till östtyska varv — Minskning av byggnadskapaciteten — Begreppet kapacitet — Kommissionens utrymme för skönmässig bedömning — Beslut genom vilket godkända stöd förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden och vilket har antagits på grundval av andra kriterier än de som anges i beslutet om godkännande av dessa stöd — Begreppet kapacitetsbegränsning likställs med en faktisk produktionsbegränsning — Uppenbart oriktig bedömning*
(Rådets direktiv 90/684 och 92/68)

1. Ett beslut av kommissionen att befria en av sina ledamöter från sitt uppdrag har ingen rättslig grund vare sig i EG-fördragets bestämmelser eller bestämmelserna i kommissionens arbetsordning.

I en situation där ett sådant beslut antas beträffande en avgående ledamot kan det inte ha någon betydelse för dennes egenskap av kommissionsledamot eller ta bort rättsverkningarna från artikel 215 fjärde stycket EG, enligt vilken "en ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts utom vid fall av avsättning enligt artikel 216". Detta beslut kan således inte betraktas som ett beslut om minskning av antalet kommissionsledamöter, vilket enligt artikel 213.1 andra stycket EG endast kan antas genom enhälligt beslut av

rådet. Detta beslut innebär nämligen endast att kommissionen befriar ledamoten från hans uppdrag i avvaktan på att hans ersättare utses efter överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar eller på ett enhälligt beslut av rådet att inte ombesörja att han blir ersatt.

Lagenligheten av ett beslut av kommissionen som, i enlighet med artikel 219 andra och tredje styckena EG och de bestämmelser vartill denna hänvisar, antagits i närvaro av dess ledamöter och med majoritet kan inte sättas i fråga genom ett beslut av kommissionen om att befria en av dess ledamöter från hans uppdrag.

(se punkterna 57, 58 och 60)

2. En avgående kommissionsledamot som sedermera väljs in i Europaparlamentet och vars parlamentariska mandat inte börjar förrän den dag då denna institution håller sitt konstituerande sammanträde bryter inte mot sin skyldighet enligt artikel 213.2 första och andra styckena EG att vara oavhängig när han före denna dag fortfarande deltar i ett sammanträde för kommissionsledamöternas kollegium under vilket ett beslut antas.

Ingenting visar att det föreligger en påtaglig risk för att denna kommissionsledamots oavhängighet skall äventyras innan det nya parlamentet bildas. Den omständigheten att en ledamot i sin begäran om entledigande uttrycker en avsikt att fortsätta att utöva sitt mandat visar lika litet som det faktum att vederbörande tillhör ett politiskt parti att han förlorat sin oavhängiga ställning.

(se punkterna 74 och 75)

3. Direktiv 90/684, i dess lydelse enligt direktiv 92/68, om stöd till varvsindustrin till förmån för de varv som var verksamma i före detta Tyska demokratiska republiken, enligt vilket det för att ett statligt stöd skall anses vara förenligt med den gemensamma

marknaden krävs att byggnadskapaciteten minskas, innehåller ingen definition av begreppet kapacitet. Kommissionen har följaktligen ett visst utrymme för skönsmässig bedömning när den tolkar detta begrepp.

Även om det är riktigt att byggnadskapaciteten till sin natur utgör en produktionskapacitet är detta begrepp emellertid inte i sig identiskt med begreppet faktisk produktion eller begreppet maximal produktion under optimala förhållanden. Härav följer att en kapacitetsbegränsning kan avse den produktion som är möjlig under goda och normala förhållanden med hänsyn till befintliga anläggningar men inte vara uttryck för en faktisk maximal produktion som inte får överskridas ens under utomordentligt goda förhållanden.

Kommissionen gör en uppenbart oriktig bedömning när den i beslut genom vilka statliga stöd till varvsindustrin förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden och tvärtemot vad den gjorde i beslutet om godkännande likställer begreppet kapacitetsbegränsning med en faktisk produktionsbegränsning.

(se punkterna 91, 105, 106 och 110)